

„The Word“ - Ukrainian Weekly

СЛОВО

УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК

Рік II. Регенсбург, неділя 20 січня 1946 Ч. 3. (10)

Міжнародній парламент радить

Пленарні збори Організації Об'єднаних Народів у Лондоні

Лондон. Перші пленарні збори Орг. Об'єднаних Народів почалися 10 січня в вестмінстерській палаті в Лондоні. Збори відкрив голова підготовчого комітету, **Колумбієць Др. Едуардо Зулоста Ангель**, у присутності делегатів 51 країни, охоплених Організацією Об'єднаних Народів. **20 міністрів закордонних справ** та кільканадцять прем'єрів взяли участь у цьому засіданні.

Завдання та проблеми, над розв'язанням яких працюватимуть збори, поділені на три групи: 1. Організаційні справи Об'єднаних Народів та створення відповідних органів організації; 2. Особливі питання, доручені Організації Об'єднаних Народів, як, наприклад, контроль атомової енергії; 3. Пекучі актуальні справи, внесені поодинокими членами організації для розгляду чи пологодження.

В навечір'я конференції **король Юрій VI** дав банкет для голів делегацій 51 держави. На цьому банкеті виступив король привітальною промовою до запрошених гостей та побажав доброго успіху для Об'єднаних Народів.

Після відкриття пленарного засідання **Д-ром Ангелем**, забрав голос **бритійський прем'єр К. Етлі**, який, подякувавши Др. Ангелю за його працю як голову підготовчого комітету, привітав усіх учасників зборів. Прем'єр Етлі звернув увагу учасників зборів на вагу їхнього завдання, зазначаючи, що «Організація Об'єднаних Народів мусить стати вирішальним чинником закордонної політики», а завданням організації є закріпити засобами сили панування права і ладу, звільнити людство від страху і злиднів. Свобода одиниці в дев'ятому є передумовою свободи народу в світовій спільноті народів. Ізолюватися від цієї збірноти — це означає в добу атомової бомби небезпеку і непевність. Щоб урятувати світ від занепаду цивілізації, мусимо зуміти охопити контролює силу атомової бомби. «Без суспільної справедливості й безпеки немає справжньої основи миру» — сказав Етлі. Свою промову закінчив британський прем'єр словами: «Нашою остаточною метою не є тільки уможливлення війни, але ще більш — створення світу безпеки і свободи, такого світу, в якому пануватимуть справедливість і моральні закони. Ми мусимо і будемо мати успіх».

Після промови прем'єра Етлі, вибрали збори

на голову конференції **бельгійського міністра закордонних справ Поля Анрі Спака**. Міністер Спак відкрив перше ділове засідання пленарних зборів наступного дня, 11 січня, промовою, вступ якої присвятив пам'яті покійного президента США Рузвельта.

На пополудневому засіданні дня 11 січня вибрали збори сім віцепрезидентів з представників **США, Англії, СРСР, Франції, Китаю, Південної Африки та Венеції**.

На чергових засіданнях вибрали збори **голів комісій**. Головою політичної комісії і комісії безпеки обрано **Дмитра Мануїльського**, комісара закордонних справ Української Советської Республіки, головою господарсько-фінансової комісії обрали збори члена польської делегації **Вацлава Кондерського**, головою повітряної комісії — уругвайського посла в Лондоні **Д-ра Роберта Е. Мечішина** і головою суспільної комісії — прем'єра Нової Зеландії **Петра Фразера**.

На одному з останніх засідань зборів устійнено склад **Ради Безпеки**, до якої входять наслідком виборів, крім постійних представників США, Великої Британії, СРСР, Франції і Китаю — **непостійні делегати Бразилії, Австралії, Польщі, Єгипту, Мексики і Голандії**. Поки тривали вибори до Ради, один з советських делегатів, **амбасадор СРСР у США Громико**, висловив думку, що цим вибором мають передувати докладні обговорення кандидатів. Проти цієї пропозиції виступили США, Велика Британія і ряд інших держав. Рада Безпеки має обійняти справи міжнародних конфліктів та створення комісії для контролю атомової енергії. Проблема вступу дальших держав до Організації Об'єднаних Народів належатиме компетенції Ради Безпеки.

З колишніх нейтральних країн не присутні на цих зборах: **Швеція, Португалія, Іспанія, Швейцарія і Фінляндія**. Саїд припускає, що за якийсь час ці країни заявлять про своє бажання вступити в члени Організації.

У зв'язку з тим, що ще перед початком цих зборів заключено мирові договори — британсько-сіамський та російсько-фінський, запропонувала Велика Британія зробити притогунання до мирового договору з Італією.

Балканські справи

ПРЕЗИДЕНТ ТРУМЕН ПРО ВИЗНАННЯ УРАДІВ БАЛКАНСЬКИХ ДЕРЖАВ

Вашингтон. Під час пресової конференції президент Трумен на запит, як поставиться США до визнання румунського й болгарського урядів, якщо не буде загарантоване переведення вільних виборів, відповів, що уряд США не має на думці визнати ці уряди, коли не буде загарантоване переведення вільних та позбавлених якогось впливу виборів. На дальший запит представників преси, чому уряд США визнає теперішній югославський кабінет, хоча югославські вибори не були вільними та не відзеркалювали незалежної думки народу, президент Трумен відповів: «Визнання Югославії було умовне й надалі також розглядатиметься як умовне. В сучасних обставинах визнання югославської республіки було кінцевим. Уряд США сподівається на покращення ситуації в Югославії».

В БОЛГАРІЇ ЦЕ НЕ ДОСЯГНЕНО ПОРОЗУМІННЯ

Лондон. Заступник комісара закордон-

них справ СРСР **Вишинський**, перед відходом до Лондону, виїхав з Болгарії до Москви, щоб одержати там інструкції в справі лондонської конференції Організації Об'єднаних Народів та балканського питання.

Після того, як відвідав Вишинський Болгарію, болгарський міністр закордонних справ заявив, що досі не в питанні про поширення болгарського уряду не досягнуто ніяких позитивних результатів.

СТАНОВИЩЕ В ГРЕЦІЇ

Атени. Греція переживає далі неспокійні часи. В багатьох містах триває страйк різних партійників. Коаліція лівих партій — комуністів і соціалістів ЕАМ — жадає від регента архієпископа **Дамаскіноса** призначення нового уряду, до складу якого мали б увійти всі партії, в тому числі й партія комуністів і соціалістів. Урядові завдають також клопоту й праві партії. Крило ліберальної партії з кол. прем'єром **Софоклом Венізелосом** склали коаліцію з правою партією вірних королеві **популістів** та дрібними консервативними групами. Метою цієї коаліції є створити уряд без представників ЕАМ. Коаліція жадає негайного переведення виборів за принципом більшості та до виборчої кампанії хоче виступити зі спільною листвою.

Англійський уряд заявив представникам теперішнього уряду в Греції, які прибули до Лондону по одержання допомоги від Англії на відбудову грецького господарства, що Англія зацікавлена врятувати Грецію від господарської катастрофи. Але фінансової допомоги ще

ХТО МИ?

Напровесні мин. року військо демократичних країн завдало нищівного удару т. зв. третьому райхові, який робив замах на європейський та африканський континенти. Розбитацтво гітлерівської Німеччини був покладений край, і мільйони українських робітників відразу опинилися в іншому правному, матеріальному й моральному стані. Військо та органи опіки демократичних країн огріли нас, дали нам змогу відчутти, що ми люди, а не тварини, як то нас трактували німці.

Незабутні сонячні дні провесни 1945 р.! В ці дні з сотень тисяч українських рук спали кайдани, розчинилися залізні брами в'язниць і концентрацій, мільйони українців вразі колючі драти осоружних таборів і справили свято визволення. Потім значна частина українських людей виїхала до батьківщини, друга частина, — бездержавні, перебуває й далі на чужині, користуючись охороною демократії та опікою допомогних організацій Споа. Держав Америки та Великої Британії.

Констатуємо ці факти, щоб усвідомити собі правні й моральні основи нашого буття. Нас боронить демократичний закон, який шанує право людини й громадянина, право жити там, де нема переслідувань і кари за релігійні, ідеологічні й політичні переконання, де нема загрози життю кожної чесної людини.

Проте, ми іноді зазнаємо безпідставних закидів, обвинувачень і підозр з боку зловорожих людей, які хочуть нас очернитися, оклеветати нашу високу мету та чесні наміри. Коли чуємо закид вулиці, проходимо повз, бо годі чекати від невідомих людей об'єктивного посудження. Але недавно ми почули закид з урядової трибуни тієї країни, яка завдала нам в останні роки найбільше шкоди і понижень. Тільки зловорожа людина може висловити закид, що серед нас є прихильники гітлеризму чи його безглуздої системи.

Наша країна і народ надалі не були жертвою хижого німецького імперіалізму. Підступною пропагандою й збройною силою німецький хижак завоював нашу землю й встановив жорстокий режим гестапівських попінак. Німецькі фашистські орди брали наше добро, забрали машини з фабрик, брали живий і мервий інвентар у містах і селах, а голодовою смертю загрожених людей спочатку зманували, потім живимим брали й вивозили на тяжку працю до Німеччини. Оточували військом села, майдани й базари міст та брали в неволю на примусові праці в копальнях, фабриках і полях.

Гітлерівська Німеччина та завоювані країни становили **велетенський суцільний концентраційний табір**, де всіх чужинців морили голодом, де їжу давали таку, що худоба відверталася від неї. Ми зазрили німецьким собакам, до яких було стільки приязні й дбайливості у місцевого населення, а до чужинців — неважкість і зневага. Нам нашіли на груди значок «Ост», що був тавром і підставою для німецьких попінак змушувати над ямю людськими способами. Всі страхотні, яких ми зазнали, розкриває тепер судовий процес у Нюрнберзі, та не всі винуватці там сидять. Багато з них

і досі гостять зуби, щоб помститися при першій нагоді. Фактом є, що серед німецького населення дуже багато прихильників гітлерівського тоталізму. Натомість немає сумніву, що серед інших народів таких прихильників немає й не може бути. Тільки безглуді люди можуть твердити, що серед поневолених раніше гітлерівською Німеччиною народів є прихильники кращинського режиму. Ні, серед нас не може бути прихильників системи, яка після людству згубу та справжнє рабство, а наша країна по-багато страшне обличчя фашизму й палає ненавистю до нього та є непримиренним ворогом всякого тоталізму й насильницького режиму. Закид про співробітництво — демагогічний закид. Всі завоювані народи «співробітничали». Їх виводили, мов звірів, і змушували до праці. В концентраційному таборі, яким була тоталістична Німеччина, всі мусили працювати. Інтелігенцію брали й змушували виконувати чорну працю робітників і селян теж. Над усіма була палиця примусу, це кожен знає, бізь від неї ще не встиг переболіти, фізичні або моральні синяки ми й досі на своїх тілах носимо.

Мовляв: «Чом не йшли в повстанні?» Йшли, багато йшло, але всі йти не могли. Ми стояли перед обличчям сильного ворога, який безоглядно нищив все по дорозі до своєї ганебної мети. Кожен народ шукав способів боронити своє життя та вживав різної до цього тактики. Одні відразу зрозуміли зміст тоталізму, а інші збагнули його пізніше, коли почали палити села, мордувати й насилувати, грабувати й вивозити до Німеччини майно та людський асир...

Не загальниками треба орудувати, коли хтось хоче когось обвинувачувати, а вглядітися в суть справи. Ніхто собі зла не бажає, проти себе не йтиме. Тільки темні та злочинні елементи можуть шкочити своєму народові, своїй громаді, своєму сусідові. Від політиків і тих, які роблять закиди, ми вимагаємо вглядітися до змісту соціально-історичного процесу, а не повертати до посудження, що, звичайно, роблять ляжки. «Співпрацювали», повторюємо, всі народи і то різно: по своєму, — чехи, по-своєму поляки, українці, литвини, білоруси... і по своєму мадяри, румуни, фіни... Українське «співробітництво» виявилось і в діях Української Повстанської Армії, і в жертвах концентраційних таборів, і відбувалося воно під малюнком гітлерівських попінак...

Активні сини народу нашого, хоробрі воляки УПА збройно виступили проти німецького завоювання й завдали йому дошкучлих ударів. Гітлерівський режим настільки безглуздо себе поведів на завоюваних землях, що викликав тільки ненависть і обурення серед місцевого населення різних країн. І справді дивовижно тепер чути від когось закид немов би той вісім проклятий рес: ми маємо серед чужинців прихильників. Що такий закид значить? Що це є? Непоінформованість, демагогія чи провокація?

Ще часом чути закид, що немов би чужинці об'їдали цю країну. І цей закид позбавлений всякої підстави, бо мільйони українських і інших робітників не діставали майже ніякої заробітної платні за важку примусову кількарічну працю. Ми вклали свою працю в народне господарство країни, яка тепер є тимчасовим місцем нашого осидку. Маємо повне моральне право тут жити й харчуватися, бо ця країна нам ніколи не поверне того, що від нас узяла. Мільярди трудючих нашої робочої сили та на мільярди марок нашого доброго, яке вивозили протягом років з нашої батьківщини.

Від політичних діячів демократичних країн маємо право вимагати, щоб нас уважали тямиями, ким ми справді є, щоб нашого завдання й мети не перекручували та не приписували нам зластвольну ідею панування. Ми не маємо, щоб нашу вистовбу ідею панування, як то велить демократичний звичай та вимагає пошана до прав людини й громадянства. Ми не маємо зерна неправди за собою. Бо для себе й для свого народу бажаємо тільки того, що вже мають інші вільні народи, ми бажаємо здійснення гасел, які красномовно висловив президент Споа. Держав Америки Трумен у своїй промові до країн і народів світу:

«Вірмо в остаточну відбудову суверенних прав та самовизначення всіх народів, що втрадили суверенність в наслідок насильства».

Зловорожі підозри ми рішуче відкидаємо, вважаючи їх наклепом. Ми переконали, що твердимо, що серед українців немає фашистів та прихильників тоталізму, бо від цієї системи український народ найбільше потерпів та на боротьбу з ним віддав найбільше жертв. З новою відповідальністю ми заявляємо, що серед українців немає жодного свідомого громадянина, який би не ставився вороже до нацистських кривавих експериментів на нашій землі. Наш народ на своєму тілі випробував тоталістичні системи і ніколи до них не матиме приязні.

Дн. Січн.

ДО ЧИТАЧІВ І ПЕРЕДПЛАТНИКІВ!

Подаємо до відома громадянства, що надалі Видавництво передплат на тижневик «Слово» не приймає.

За внесеною передплатою Видавництво надішле інші видання, які приблизно відповідатимуть владчій сумі.

Тижневик «Слово» продовжатиметься лише на оселі в Регенсбурзі.

Дирекція Видавництва

ЩО? ДЕ? КОЛИ?

* Бритійський король Юрій VI нагородив колишнього прем'єра Вінстона Черчіля найвищим англійським орденом.

* Генерал де-Голь загрозив уступленням, якщо б французькі конституційні збори відмовилися затвердити відповідні кредити на національну оборону.

* Франція визнала новий югославський уряд.

* Советський посол у Вашингтоні Андрій Громіко заступатиме Советський Союз у далеко-східній альянській контрольній комісії, створення якої ухвалено на московській конференції.

* Головна квартира британських окупаційних військ в Японії буде знаходитися в місті Хіросімі.

* Округа Гельн-Аахен, не зважаючи на перебування там бельгійських військ, буде далі знаходитися під британською контролею. Окремої бельгійської підзони в Німеччині не буде.

* Американським воякам дозволено клопотати про дозвіл на шлюб з австрійцями.

* Фінський президент Густав Маннергайм після прибуття до Гельсінкі тяжко захворів.

* До Китаю прибув перший транспорт товарів УНРРА, що складається з харчових продуктів, одягу й ліків вагою на 100.000 тон.

* Міністерство закордонних справ США повідомило про встановлення дипломатичних зв'язків з Сіямом.

* В Копенгагені в першій половині січня відбулася перша після війни конференція міністрів закордонних справ трьох скандинавських держав.

* До Великої Британії прибула група німецьких знавців корабельного будівництва, які працюватимуть в конструкторському бюро одного з найбільших британських доків.

* Шведські вчені винайшли субстанцію, що вбиває мікроби сухот. Цей винахід може мати епіхальне значення.

* Вперше в історії папа іменував кардиналом китайця, відомого католицького єпископа Лю-Пі.

* В США помер відомий американський письменник Теодор Драйзер.

* Польський уряд видав розпорядження про націоналізацію важливішої промисловості. Владиками її, якщо вони не є німцями або не співпрацювали з німцями, буде виплачено відшкодування.

* Всім членам британського парламенту відбувають тепер порожок по Німеччині.

* Генерал Мек Нерні повідомив, що американські військові сили в Європі до 1 квітня будуть зменшені з 616.000 на 300.000.

* Допомоговий комітет шведського червоного хреста прибув до Гамбургу та до Рурської області, щоб заопікуватися там німецькими дітьми, постачаючи їм харчі та одяг.

* Військове правління в Баварії дозволило німецькій соціал-демократичній партії та християнсько-соціалістичній унії поширити діяльність на цілу Баварію.

* В США засновано американський комітет для допомоги німецьким дітям та бідним особам.

* Промисловий відділ американського військового правління видав розпорядження про знищення 28 фабрик літаків у Баварії.

* В січні та лютому має прибути з США для Німеччини від 100.000 до 150.000 тон різних харчових продуктів.

* 11 січня страчено кол. малярського прем'єра Бартолі.

* Еспанський наслідник трону Дон Жуан прибув до швейцарського курорту Гетаг, де перебуває також бельгійський король Леопольд.

* Колишній англійський король Едуард VIII, після кількденного побуту в Англії прибув до Парижу.

* Англійська влада звільнила решту інтернованих під час війни цивільних німців, які повернуться тепер до Німеччини.

ПЕРЕСЕЛЕННЯ НІМЦІВ З ПОЛЬЩІ

Варшава. Варшавське радіо повідомляє, що почалося переселення півтора мільйона німців з Польщі до британської зони. На конференції між Великою Британією, СССР та Польщею ухвалено організувати потрібні транспортні засоби, щоб можна було перевезти місячно 120.000—150.000 осіб до британської зони.

ВИСЕЛЕННЯ НІМЦІВ З ЕСПАНІ

Мадрид. Виселення німецьких дипломатичних агентів з Еспанії почнеться в лютому. В Еспанії перебуває близько 12.000 німців. Альянти в першу чергу зацікавлені виселенням 1000 осіб, що працювали на дипломатичній службі та Гестапо, та біля 1600 колишніх німецьких військових, які з південної Франції втекли через еспанський кордон.

Винищення слов'ян було метою війни на сході

3 нюрнберзького процесу

* Нюрнберг. 2-го січня 1946 року почав знову свої праці Міжнародний Трибунал у Нюрнберзі, перед яким відповідають за свої злочини головні нацистські провідники на чолі з Германом Герінгом. Головний представник американської прокуратури в нюрнберзькому процесі Роберт Джексон заявив, що, на його думку, нюрнберзький процес potrиває до кінця квітня 1946 р.

Досі в нюрнберзькому процесі — після його різдвяної перерви — слово мають прокурори. В перших днях січня ц. р. обвинувачі зачитували документи проти керівника гестапо і СД — Кальтенбруннера, який є хворий і далі перебуває в лікарні. Суд відхилив пропозицію оборони підсудного, щоб відсунути справу проти Кальтенбруннера на час його недуги. Виявляється, що Кальтенбруннер видає м. ін. наказ вбивати альянських полонених. Одним з головних злочинів Кальтенбруннера — це переслідування жидів і церкви.

Після обвинувачення проти Кальтенбруннера, нюрнберзький трибунал допитував кількох свідків, генералів поліції та зброї СС і обергрупенфюрерів СС, зізнання яких були важким обтяжувальним матеріалом проти всієї нацистської організації і які підтверджували зачитані зізнання інших свідків про вбивства альянських полонених нацистами. Із зізнань цих свідків виявляється, що Кальтенбруннер був радикальніший, ніж Гімлер. Один з оборонців, др. Кубшток, запитав одного з цих свідків, генерала поліції Олендорфа, чи свідкові щонебудь відоме про те, що підсудний Шпер підготував атентат проти Гітлера в лютому 1945

р. Свідок відповів, що про це він нічого не знає.

З черги прийшли до слова прокурори з обвинуваченням проти Німецького Генерального Штабу і Верховного Командування Німецьких Збройних Сил. Зачитано м. ін. заяву генерала Вьомберга, який сказав, що німецькі генерали не мали ніякої підстави вести опозицію проти Гітлера, бо він робив саме те, чого вони хотіли і про що мріяли.

Разом з обвинуваченням проти німецького генштабу інші прокурори розгортали докладно справу утисків католицької та евангелістської церкви в Німеччині і взагалі справу переслідування церкви в зайнятих німцями землях під час останньої війни. Підсудний Франк дуже обтяжений переслідуванням церкви в Польщі. З двох тисяч польських священців т. зв. Вартегау тільки декілька залишилося на своїх місцях, а цілі сотки вже в жовтні 1941 року опинилися в Дахау.

Один з дальших свідків СС-обергрупенфюрер Бах-Зелевскі, що говорив про боротьбу німців з партизанами, заявив, що цілком війни на сході було, між іншим, аменшення, тобто винищення 30 мільйонів слов'янського населення.

Після обговорення Гітлерової книжки «Моя боротьба», яку британський прокурор назвав «планом націонал-соціалістичного наступу», прокурори в нюрнберзькому процесі висловили обвинувачення проти кожного підсудного зокрема. Першим був Герінг, якого названо «націонал-соціалістом ч. 2». Після нього прийшов на чергу Ріббентроп, потім Кайтель, Йодль, Розенберг, Шахт, Штрайхер.

Атомової бомба

ОХОРОНА ПЕРЕД ВИБУХОМ АТОМОВОЇ БОМБИ

Льос Алямос. В лабораторії в Льос Алямос ідуть дальші досліді над атомовою енергією. Директор дослідного закладу над атомами в Мангатаї ствердив, що охороною перед експлозією атомової бомби можуть бути сховища кілька сот метрів під землею.

ЧИ СОВЕТЬСЬКИЙ СОЮЗ МАЄ АТОМОВУ БОМБУ?

Др. Рафаель Арматтос, директор одного з дослідних закладів антропології та біології в північній Дрянтті, заявив, що Росія зробила відкриття атомової бомби, яка є багато кращою від американської. Др. Арматтос твердить, що ця інформація він має від своїх співробітників, які мають зв'язки з російськими вченими. Він каже далі, що російська атомової бомба має величину тенісного м'яча. Вона була виробована російськими вченими та має пожеме вибухове діяння на 85 км. та діяння вгору більш як на 10 км. Др. Арматтос твердить далі, що винайдено цю бомбу за допомогою

німецьких вчених, які опинились в російському полоні.

Президент Трумен під час останньої пресової конференції не оминув цієї поголоски та заявив, що він не має жадних інформацій, з яких можна було б зробити висновок, що Советський Союз винайшов атомову бомбу. Він не має ніякої підстави вірити в те, що Советський Союз має атомову бомбу.

ЛІЗЕ МАЙТНЕР ПРО НЕБЕЗПЕКУ АТОМУ

Нью-Йорк. Визначний експерт в питаннях атому, 67-літній, природничий проф. Лізе Майтнер, недавно спростувала побоювання, які виникли з відкриттям атомової енергії. На думку проф. Майтнер, атомової енергія не може спричинити тривалих гігантських експлозій. Наша планета не є зовсім zagrożена тим, що людині тепер в стані контролювати атомову енергію. Вона підкреслила далі, що тепер багато дорожче буде використовувати у мирному господарстві атомову енергію замість бензину або вугілля. Очевидно треба буде ще кілька десятиліть, щоб спромогтися експлозією «освоєної» атомової енергії зробити корисною для практичних цілей.

Мир у Китаї

Чунгкінг. В Китаї закінчилася громадянська війна. В Чунгкінгу, після кількоденного засідання з амбасадором США генералом Маршалом, китайські комуністи й національний уряд видали сільський комунікат, в якому зазначають, що вони дійшли порозуміння в основних питаннях. Китайський центральний уряд та верховне командування комуністичної армії видали також розпорядження про негайне припинення усіх бойових дій у Китаї.

Генералісімус Чан-Кай-Шек негайно, як тільки набув чинності договір про припинення боїв, повідомив про постанову уряду визнати усі політичні партії, звільнити усіх політичних в'язнів та впровадити місцеве самоврядування.

Наказ про припинення боїв видали спільно Чан-Кай-Шек та провідник комуністичної партії Мао-Тсе-Тунг. На підставі цього наказу негайно припинено всяке пересування військових частин.

3 подій у Німеччині

АРЕШТОВАНО АД'ЮТАНТА ГІТЛЕРА

Берлін. Офіцери британської польової жандармерії заарештували у Голесберзі Ніколаса фон Вельова, який від 1933 року був ад'ютантом Гітлера. Вельов, що разом з Борманом і Геббельсом підписав приватний тестамент Гітлера, переховувався досі під чужим прізвищем.

ГЕНЕРАЛ МЕК НЕРНІ ЖАДАЄ УСТАЛЕННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗАХІДНИХ КОРДОНІВ

Лондон. Як повідомляє паризький кореспондент «Таймс-у», американський головнокомандувач у Німеччині генерал Мек Нерні домагається скорішого усталення західних кордонів Німеччини.

НЕ БУДЕ ЗЛИТТА СОЦІАЛ-ДЕМОКРАТИЧНОЇ Й КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЙ В НІМЕЧЧИНІ

Франкфурт. Конференція соціал-демо-

кратичної партії в американській зоні, що відбулася у Франкфурті, абсолютною більшістю голосів прийняла резолюцію проти об'єднання в даній момент з комуністичною партією. Таку саму постанову схвалили німецькі соціал-демократи в британській зоні.

АМЕРИКАНСЬКА ОКУПАЦІЙНА ПОЛІЦІЯ В АВСТРІЇ ТА НІМЕЧЧИНІ

Франкфурт. Генерала Л. Траскотта, командувача третьої американської армії, уповноважено організувати американську окупаційну поліцію в американських окупаційних зонах Австрії та Німеччини. Вона буде складатися з 38.000 осіб, головним чином американських воєнків, які виявили бажання далі служити в Європі, та співпрацюватиме з американською військовою та німецькою поліціями.

КАРА СМЕРТИ ЗА ТРИМАННЯ ЗБРОЇ

Берлін. Альянська Контрольна Рада видала розпорядження про конфіскацію всієї зброї й амуніції в окупаційних зонах Німеччини. Хто буде мати зброю, той буде засуджений на кару смерті. Розпорядження дозволяє носити зброю лише німецькій поліції.

ЗНАЙДЕНО 30.000 НАЦИСТЬСЬКИХ ФОТОГРАФІЙ

Нюрнберг. В одному з мюнхенських гаражів знайдено 30.000 нацистських фотографій, серед яких є світлина пожежі райхстагу, мюнхенських розмов та багато інших, що мають велике внутрішньо- і зовнішньополітичне значення.

ЗНОВУ ЗАГОСТРЕННЯ ПЕРСЬКОЇ КРИЗИ

Тегеран. В центральній перській провінції Езд, на південь від столиці девжайи Тегерану, поветало нове вогнище неспокою. Як повідомляють з Москви, неспокій виник внаслідок домагання «народної партії», щоб усунути судових урядовців та інших місцевих мовчозладців, які досягли успіху на виборах і дісталися на свої пости підкупом або застоуванням сили. Московське радіо повідомляє, що загострення кризи перського кабінету внаслідок дімісії дальших міністрів може привести до дімісії усього перського кабінету міністрів.

ВИБОРИ В СССР

Москва. 10 лютого в усьому Советському Союзі відбуються вибори до Верховної Ради СССР. В усіх виборчих округах відбуваються численні збори, на яких вітають кандидатів. Кандидатури Сталіна і Молотова виставлені в московській виборчій окрузі.

УСТАЛЕННЯ КОРДОНІВ БАЛТІЙСЬКИХ ДЕРЖАВ

Лондон. На підставі советського закону про виборчі округи офіційно усталено кордони балтійських держав Латвія, Литва та Естонія. Чи США та Велика Британія визнають цей новий стан балтійських держав, ще не відомо.

ДОПОМОГА УНРРА ДЛЯ УКРАЇНИ ТА БІЛОРУСИ

Лондон. УНРРА призначила 240 мільйонів доларів на допомогу Українській ССР та Білоруській ССР. Відділи УНРРА будуть організовані в Києві та Мінську.

РЕПАТРИАЦІЙНУ УМОВУ ВИКОНАНО НА 65 ВІДС.

Варшава. Польський маршал Жилмерскі на засіданні Крайової Народної Ради заявив, що умову про обов'язкову репатріацію з Українською ССР виконано на 65 відс. Виселення українців з Польщі не закінчено до настання зими через діяльність озброєних банд.

ПОЛІТИЧНИЙ АТЕНТАТ У КАІРІ

Каїр. В центрі Каїру дві невідомі особи тяжко поранили стрілами з револьверів колишнього єгипетського міністра фінансів Аміна Осмака Пашу, який незабаром помер від рани. Атенат має політичний характер. Атенатчикам, не зважаючи на негайну погоню за ними, вдалося скритися.

ІБН САВД В ЕГИПТІ

Каїр. Арабський король Ібн Савд прибув на відвідини до Египту. Його сердечно зустрів єгипетський король Фарук та супроводив від Суену до Каїру. Ібн Савд, відвідувач Египет, вдруге виїжджає зі своєї батьківщини. Перший раз він залишив Арабію, щоб зустрітися на Середньому Сході з президентом Франкліном Рузвельтом та Вінстоном Черчілем, які верталися з кримської конференції.

МИРОВОЙ ДОГОВІР МІЖ АНГЛІЄЮ Й СІЯМОМ

Сінгапур. В Сінгапурі підписано мировий договір між Великою Британією і Індією, з одного боку, і Сіямом, з другого. На підставі цього договору Сіям зобов'язався призначити за британцями її території в північній Малаї і Бірмі, виплатити відшкодування за британські втрати в Сіямі, брати участь в заходах безпеки Об'єднаних Народів у південно-східній Азії, брати участь в міжнародній контролі розподілу рижу та передати 1,5 мільйони тон рижу тим округам, що особливо його потребують внаслідок агресивної японської війни та інше.

Підписанням англійсько-сіамського мирового договору єдина незалежна держава в південно-східній Азії знову отержала свою самостійність.

БОЇ З СИЦИЛІЙСЬКИМИ СЕПАРАТИСТАМИ

Рим. Як повідомляє італійська пресова агенція, біля Мессіни італійські військові і поліційні частини знищили групу сицилійських сепаратистів. Під час бою вбито щонайменше 80 сепаратистів та велику кількість взято в полон.

ВИРІЗКИ З ПРЕСИ

Еліно́р Рузвелт

«Ді Нойе Цайтунг» представляє своїм читачам велику громадянку США, вдову покійного президента Франкліна Делано Рузвелта — Еліно́р Рузвелт. Автор статті, згадуючи свою зустріч з панною Рузвелт на його відпочинку в діловій коллегії у Ватар (стейт Нью-Йорк) 1941 року, змальовує силуетку її непересічної індивідуальності на фоні громадського життя США. «Якщо молинебудь написаний буде твір про «Державних мужів та їх дружин» — пише автор статті (г.г.) — «тоді особистість Еліно́ри Рузвелт займатиме там особливе місце».

Ось як характеризує автор особу пані Рузвелт: «Жити біля такого чоловіка як Франклін Делано Рузвелт і цілковито не розплитись в його тіні, це вже знак непересічної індивідуальності. Підчас понад дванадцятирічного президентування Рузвелта стояла біля нього пані Рузвелт як самостійна особистість. В її щоденних часописних статтях «Мій день» («Мій день»), що появляються в понад п'яти сотнях часописів, зводить вона свій власний біо: за публічними управлінням жінок на рівні з чоловіками, за право голосу молоді, за соціальне рівноправлення негрів, за права імігрантів. Її переконання могли б переважно покриватися

з поглядами президента, проте не були це ні в якому разі його погляди, які вона сліпо приймала б, щоб опісля їх з темпераментом і запалом обороняти; справді іноді бувало, що її безоглядна одвертість ставляла членів набівету в кращій, і тоді треба було бути Рузвелтом, людиною безумовної пошани до незалежності окремої особи, щоб ніколи не протестувати проти такої безоглядної самостійності».

Автор цих доповняльних рядків пригадує собі, що бачив паню Еліно́р Рузвелт у товаристві українського жіноцтва США на світлиці, репродукованій в одному українському львівському журналі, мабуть ще в 1927 році. Ця світлиця пані президентової Рузвелт, в оточенні українських жінок з «Союзу Українок США», чітко зарисувалася у його пам'яті.

Сьогодні пані Еліно́р Рузвелт радить разом з іншими представниками майже всіх країн світу на міжнародному парламенті Об'єднаних Народів у Лондоні над найдраматичнішими проблемами країн і народів земної кулі.

Віriamo і знаємо, що пані Еліно́р Рузвелт буде, як завжди, оборонцем та подвижником правди і справедливості.

Польська трагедія

Обговорюючи справу поїздки британської парламентарної делегації до Польщі з метою розглянути внутрішню ситуацію та устійнити післявоєнний стан знищення країни. Ганс Валленберг у «Ді Нойе Цайтунг» пише так:

«З Лондону надійшла вістка, що британська делегація в складі восьми членів парламенту тепер е в дорозі до Польщі, щоб зробити передачу ситуації, в якій опинилася ця дуже пошарпана війною країна. Вісім англійців відвідають Лодзь, Катовиці та шельську промишлову область. Що вони там знайдуть? Чуток, що продістаються з Польщі на захід, є чимало, і майже в кожній із них міститься щось запекіливе. З усіх цих чуток, як здається, випливає, що — як страхітливий наслідок війни — кожний, що живе в теперішній Польщі або в областях підпорядкованих її державній зверхності, знаєа гіркої долі».

Послаючись на дані колишнього ректора варшавського університету (тепер голова польської лікарської палати) проф. Міхаловича, які він наводить у доповіді про ситуацію в Польщі, Валленберг пише далі: «Шкоди... що

їх зазнав польський нарід на тілі і на душі, є невимовно великі. Мільйони трупів, знищення безлічі міст і сіл, зруйнування їхнього першого центру — їхньої столиці, дев'ять десятих частин якої лежить у руїнах та з 40 ко-

Соціал-демократія і комуністи

Немецький публіцист Вільгельм Ендрюлат, розглядаючи на сторінках «Міттельбаєріше Цайтунг» питання, чому не дійшло до злиття двох німецьких партій — соціал-демократичної і комуністичної — на терені англійської та американської окупації, пише:

«Основи цієї постанови конференції (у Франкфурті над Майном — прим. Ред.) не полягають зовсім у браку волі до об'єднання робітничої класи, яка безумовно міцно закріпила б свою ударну силу через об'єднання. Вони полягають цим разом у досвіді, що його здобула соціал-демократія перед 1933 р. у спільних виступах з комуністичною партією Німеччини, коли власне комун. партія Німеччини викори-

АВТОРСЬКИЙ ВЕЧІР ЮРІЯ КОСАЧА

Українська Оселя в Регенсбурзі 13. І. п. р. мала справжнє культурне свято: в приміщенні місцевої гімназії відбувся авторський вечір письменника Юрія Косача, який прочитав свої прозові й драматичні твори. Простора зала була повна слухачів, які ловили кожне слово письменника. «Чузна балка», «Запрошення на Цитеру» й третій акт драми про Борнянського — це твори, які з натхненням читав автор протягом трьох годин. Найбільше враження на слухачів справив третій акт драми про видатного композитора нашого Борнянського. Цей твір заслуговує особливої уваги, в ньому Ю. Косач виявляє хист драматурга — видатного майстра діалогічної форми.

Гучними оплесками поякували присутні діяльному письменникові, який, живучи в тяжких обставинах наших днів, спромігся викрепати стільки творчого огню, щоб дати літературні містечки твори високого рівня.

Ю. Косача привітав та за виступ подякував Голова Управи Спілки письменників і журналістів в Регенсбурзі проф. В. Приходько.

Степів її лишилося тільки чотири. Польський нарід зубожів до найвищої міри, бо за роки війни сплюндровано його з найбільшою грунтовністю».

Справді Польща — це країна, що мабуть чи найбільш потерпіла у цій жахливій війні. Хоч не менше потерпіли її східні сусіді — Україна. І в людях, і в містах та селах, і в хліборобстві і у промислі. Хто зна, може й більше потерпіла українська земля й український нарід. Це діло статистики. В усякому разі українці глибоко розуміють польську трагедію, бо така ж і їхня трагедія. Розуміють і співчувають. Це справа серця — і розуму.

зав Шумахер (провідник нім. соц.-дом., що просидів 10 років у конц. таборі — прим. Р.д.), не існує соціалізм без людяності, так само, як не може бути жодного соціалізму без демократії. Тоді хвиля людяності, що від соціалістів Англії, Франції і Америки припливає до соціалістів Німеччини, подвійних жертв гітлерівської диктатури, стоїть у гострій протилежності до холодною політичному розрахунку про Німеччину з боку комуністичних партій цих країн. І ця протилежність була основною причиною, крім інших багатьох причин, до позиції, що їх зайняла конференція».

Все ж таки західна Європа бажає лпшитися собою. Факти пророчесті, а коментарі зайві. Сучасник.

СТРАЙКИ ПРОДОВЖУЮТЬСЯ

Вашінгтон. Дирекція Дженерал Мотор відкинула пропозицію прозумівачого комітету про підвищення заробітної платні на 17,5 відс. Страйк 175.000 робітників цієї фірми триває далі. Крім цього загрожує страйк 200.000 робітників електричних станцій та 355.000 робітників м'ясної консервної промисловості. Триває далі страйк телефоністів. — В Аргентині триває страйк порткових робітників та службовців торговельних підприємств. Страйк робітників транспорту закінчився, бо робітники погодилися на запропановану від уряду платню. — В Греції генеральний страйк робітників руху поширився з Атен і Піреуса на інші провінції. По закінченні страйку робітників електричної промисловості проголосили страйк робітники публічних (не приватних) підприємств забезпечення.

ОГОЛОШЕННЯ

Дирекція української гімназії в Регенсбурзі подає до відома, що з днем 21. січня 1946 р. при згаданій гімназії відкривається:

МАТУРАЛЬНИЙ КУРС

- Вимоги прийняті на курс:
- 1) закінчених 20—45 років життя,
- 2) закінчених а) VI клас 8-класової гімназії, або б) IV класу нового типу (мала матура), або в) VIII класу США (десятирічки).

Вписи відбуваються щодня від 12—14 години в канцелярії гімназії (І. бл., 3 ітн, 29/Д мет.).

Дирекція гімназії.

Permitted by authority of Military Government, November 1945

Regaue Collegia. — Видає Спілка «Українське Мистецтво», кооператива з обм. порукою в Регенсбурзі. — Адреса Редакції і Адміністрації: Regensburg, Osela, бльок 10, м. 205. Satz und Druck: Mittelbayerische Zeitung, Regensburg, Stumpfhauser Straße 11.

Канада не всюди пахне живицею

Справа можливості емігрувати до США, Канади, взагалі до заокеанських країн серед теперішньої нашої еміграції — дуже актуальна. Не тільки між нами. Наскільки можна ріентуватися на підставі іншої еміграційної преси, вона теж гостро актуальна між біженцями інших народів, які волею бурхливих подій другої світової війни опинилися тепер поза межами своєї батьківщини і сіллю нових політичних обставин покищо не можуть вертатися до власної хати. Коротко: тисячі-тисячі європейських емігрантів найновішої дати, які більшістю перебувають покищо в Німеччині, думають про те, щоб якнайшвидше вивратися з того європейського «розпавшеного кітла хаосу» і знову розвести спокійне домашнє вогнище десь за океаном. Багато думає про Канаду. Про цю справу можна почути в сьогоднішній європейській еміграційській пресі різні голоси. В між ними чимало дуже поважних і істинних.

Ось, наприклад, недавно з'явилася в регенсбурзькому «Дзєнніку Польським» стаття п. н. «Ріка Миру в Канаді». Вважаємо, що слід познайомити з її змістом, з головними твердженнями і наших читачів. Її автор, Аркадій Фідлер, відомий з передвоєнної польської преси як один з кращих пресових репортерів (м. ін. за океанської екзотики) і непоганий знавець заокеанських проблем. Він зачіпає в згаданій статті основну справу: Чи Канада взагалі приймає до себе з європейського сучодолу світу еміграцію (очевидно, не всю, а тільки частину), а як так, то що жде нових канадських імігрантів.

Фідлер не відразу відповідає на ці питання. Спочатку він згадує про один (зрештою, дуже цікавий) експеримент, про «акт доброго гуманітаризму» Великобританії, про «прецедєнс, що в нинішні часи набирає непомірної ваги і якого нам не вільно спускати з очей».

Про що йде річ? Отож довідемося, що восною і влітку 1939 р. Канада на доручення Великобританії прий-

няла до себе 374 родини і 75 нежонатих судетських німців, які після нещасливої монхенської конференції мусили покинути не тільки Судети, але й взагалі Чехословаччину, кілька місяців пізніше. Всі вони були активні соціал-демократичні діячі, «від покоління люди міста, ремісники, промислові робітники, журналісти, а між ними кількадесят партійних секретарів». Англія дала титуловані позики для чехословацького уряду по 1.500 доларів на кожну із згаданих родин судетських німців і по 900 доларів на нежонатого. Але Канада згодилася всіх їх прийняти (з англійським капіталом в сумі 622.400 доларів), але під умовою, що всі вони стануть працювати на ріллі. В р. 1945 Фідлер бачив «квітучу» фермерську колонію отих судетських німців в одній місцевості над Рікою Миру (Peace River) в британській Колумбії. Але доки їхня колонія — оповідає автор — стала квітучою і однією з кращих в Канаді, оті судетські німці, з яких ні одна особа не мала зеленого поняття про хліборобські справи, мусили майже 4 роки навчатися за одержані англійські гроші «хліборобської азбуки». «Праця відбувалася спочатку в цій новій фермерській колонії як в комуністській громаді. Коли частина людей будувала доми для себе і інших, решта управляла на готовий вже ріллі спільну пшеницю, овес, барабодю і буряки. В міру того, як котрий з біженців вивчав достатньо і ставав ським-таким фермером, покидав ті шкідливі пеленки й ішов на власний ґрунт. Йому призначений, перевозячи туди свій дім і розпочинаючи самостійну фарму від корчування лісу». З 188 біженців, розміщених в одній місцевості, 137 зовсім не але вложилось в нові фермерські умовини, 39 таки треба було спрямувати до промислової праці в містах, а 12 виявили себе не здібними ні до чого. Трудищі в організуванні згаданого колонії над Рікою Миру були досить великі. Вони походили з того, що «а) біженці були з міста, а не з села, в наслідок чого їх виникли мав продов-

жуватись 4 роки; б) в першому році викликала велику душевну депресію в людей, перекінених і зовсім нове довкілля; в) решті, на цій труднійшій зложився факт, що власні керівники в Чехословаччині укривали перед біженцями їх призначення на ріллі в Канаді. Біженці до самого приїзду в Канаду були переконані, що дістануть тут по 1.500 доларів на руку і зможуть розійтися по містах, кожний у свою сторону».

Сталося інакше, і сьогодні має Канада ще одну нову квітучу фермерську колонію.

«Чи є можливість повторити той самий експеримент нині з теперішніми біженцями року 1946?» — питає Фідлер.

На думку автора, повторити такий експеримент тепер теж можливо, але ці можливості сповнені різних труднощів.

Передусім думка пересічного канадійця про теперішні іміграційні справи:

— Чи Канада хотіла б мати по війні імігрантів з європейського сучодолу?

— Ні!

— Чому ні?

— Бо Канада матиме досить клопоту з розміщенням своїх здемобілізованих воєнків, а крім того не хоче допустити в краю до імовірного безробіття.

Така думка — каже Фідлер — 9 на 10 пересічних канадійців, байдуже, з яких верств вони походять.

Причина такого ставлення канадійців до теперішніх іміграційних справ — це згадки про сумні досвіди по першій світової війні, хоч тепер е вже все інакше і Канада приготувала для своїх здемобілізованих воєнків просто королівське прийняття.

Але е в Канаді кола — оповідає далі Фідлер — які трохі інакше задивляються на теперішні еміграційні чи пак іміграційні проблеми і які знають, що Канада під певними міжнародним натиском буде таки змушена якусь частину європейської еміграції, отих «лісплейсєд пілз», — до себе прийняти.

Але чи Канада здібна фізично поглинути велику кількість імігрантів? Фідлер переко-

наний, що так, але відразу висловлює це з таким застереженням пересічного канадійця: «Жодного імігранта, ні за яку ціну, до якого-небудь міста. Канадійські міста — це табу».

Отже задивляється тільки праця на ріллі, хоч і в цій справі погляди канадійців диметально різні. Оліні, наприклад, твердить, що Канада могла б ще дуже легко примістити на ріллі до 5 мільйонів імігрантів, інші твердить, що Канада вже нікого не може примістити. Але Фідлер мав спроможність розвітатися, що, наприклад, над згаданою Рікою Миру як в Бритійській Колумбії, так і в Альберті е ще цілі простори, неторкані, дуже врожайної землі, і на підставі урядових даних обчисляє, що тільки на просторах Ріки Миру вистачить тієї землі на нових 120 тисяч фарм (12 мільйонів акрів) і що навіть як дещо з того дістануть здемобілізовані канадійські воєнки, то ще дуже багато залишиться для імігрантів. Канада могла б віддати ці ще дуже численні «запаски» новій європейській еміграції, очевидно, під натиском міжнародних кіл — це Фідлер кількразово підкрєслає — а не добровільно, і під умовою, що нова іміграція приїде до Канади з відповідним капіталом, як це сталося з судетськими німцями, які приїхали з капіталом Англії.

Свою статтю кітчає Фідлер такими словами: «Я хотів би, щоб усі ті, що думають — відкрито чи неслідо — про еміграцію за море, знали в загальному нарисі про канадійські можливості. Але водночас я хотів би їх сердечню перестерегти перед напто прискорєнними висновками і надто високими над'їями. Канада не всюди і не завжди пахне живицею. І дороба до Канади аж ніяк не відкрита, вона сьогодні виразно замкнена, а випле я вкаував тільки на певні можливості її відкриття, можливість, сповнені багатьох тенет і несподіванок».

Гадаємо, що тверезі слова автора статті заслуговують того, щоб наші люди реально по-сужували справу переїзду до Канади, зокрема інтелігенція еміграційних кіл.

Р О З Ш У К И:

Брата Марчана Антона, рідних та знайомих — Марія Яцинич, Регенсбург, адм. «Слово». (1—1)

Петришина Оленку — мати Анна Петришина. Ноймаркт, Дурхгангльєр, Баварія. (1—1)

Лазаревича Тараса — мама Лазаревич Степана. Регенсбург, Ріхард-Вагнерштр. 8. (1—6)

Сина Валентина Шпицало — Степан Шпицало, Ашаффенбург «Лагарде». (1—2)

Брата Ярослава і п. Стефку Жураківську — Граб Омелян, Геттінген, Вюртказерне. (1—2)

Ярослава Юліана Рогатинських — рідня, адм. «Слово». (1—2)

Варчана Омеляна — родичі Варчак Ілля, Байройт, Принц Леопольд-казерне, укр. сектор 8. 115. (1-1)

Гуля Левка — родичі Гуль Омелян, Байройт, Принц Леопольдказерне, сектор 13/59. (1—2)

Мотя Пискарьова, Регенсбург, адм. «Слово», розшукує племін. (1-1)

Жінку Розалію Яневич з племінницею Ангеліною Павлішек — Федір Яневич, Мюнхен, Фрайман ДП, Центр СС-казерне, блок В. IV, м. 15. (1—1)

Наливайка Олександра, дирек. ПСК. — Наливайко Євген, Новий Ульм, Райнгартказерне, блок «Ц», мешкання 66. (1—1)

Дорко, Михася, Ліда Лучишин, Софія Прасівка, Степан Шарчук — пошайте вістку про себе. Залізнич. О., Мюнхен, Карльсфельд, УНРРА, табір, барак 14/21. (1—1)

Муза Івана і синів Микола і Леонід — Михайлова Олександра, Швайнфурт, табір Гінденбургказерне. (1—1)

Хто знає про долю або місце перебування Глоби Льва з Крем'яни, хай ласкаво сповістять родину на слідуючу адресу: інженер Т. Колесник ДП Камп УНРРА (ч. 2) team 196, Швайнфурт in Германо «амер. зона» Гінденбург казерне. Всю українську пресу у Франції і англійській зоні вичісно прошу не оголошення кількаркратно передрукувати. (1—1)

Інженера Волошина Ярослава, знайомих — Черник Микола, Ландсгут, Нідермаерштр., укр. табір. (1—3)

Брата Кондрачука Івана Романовича — Кондрачук Василь, Бамберг, Полештрассе, табір. (1—1)

Батька Качмара Михайла, стрийка Піку Якова, друзів та знайомих Хто знає бч про їх долю подайте вістку на адресу: Качмар Іван, Мюнхен, Карльсфельд, воллагер, Дахаерштрассе ч. 68, блок I мешк. 19, укр. табір. (1—1)

Свою рідню — Романюк Іван і Микола, Мироняк Микола і Анна, Вередюк Василь і Параска, Поповича Василя, Дося і Дмитро — Романюк Петро, Карльсфельд, бай Мюнхен, укр. табір. (1—3)

Др. Михайла і Романа Дозорського — Антонія Дозорська, Бал Вірігофен Парк Готель, крайс Міндельгайм. (1—1)

Зенка Білоросюк або його товаришів, що були з ним в Ахені — брат Анатолій Білоросюк, Обертраубінг ч. 23. (1—1)

Балабаніву Марію, Тетяну, Наталію і Віктор, Самборського Петра та Адамчика Петра сповістити на адресу: Балабанів Григорій, Новий Ульм, Райнгартказерне, блок Ц, мешкання 66. (1—1)

Брата Тихого Івана, (нар. 1901) — Володимир Тихий, Регенсбург, Оселя, блок П/47. (1—3)

Дружину Трусевич Поліну та доньку Трусевич Раїсу — Трусевич Онісим, Новий Ульм, Укр. табір, блок Д, мешк. 55. (1—1)

Менцінську Олену, Марію, Аню — Кубраки і Навігні, Людвігсбург, лагер, Людвігсказерне. (1—1)

Матір Євгенію, братів: Богдана і Тараса Гутів, швагря Григорія Шудрака, знайомих: Гачкевич Анну і Медведького Михайла — Шудрак Софія, Регенсбург, укр. оселя, I, блок, м. 14. (1—1)

Брата Говоруна Сергія — Говорун Петро, Мюнхен, Дахауерштр. 9, Укр. Червоный Хрест. (1—4)

Шафранського Богдана — дружинз Марія Шафранська, Мюнхен, Дахауерштрассе 9/П. (1—4)

Шевчука Тараса (від квітня перебував біля Мюнхена) — Підгірний Ізидор, Мюнхен — Карльсфельд УНРРА, табір 95-278, блок 15/23. (1—4)

Уцішків: Владю! Дай знати про себе, просить хтось, хто ще не забув. I. Зол. (1—2)

Станіслава Дзювуру, (останньо в Ессені) — Дзювуро Петро з дружиною Надією, Аугсбург, Зоммеказерне, укр. табір, бл. IV, м. 47. (1—3)

Протопопова Юрія, шукає родину, Регенсбург, оселя.

Хіча Михайла і Окіннюка Григорія (останньо Америксебен в Тюрінгу іж. Керичинський Василь з дружиною Євою. (1—1)

Маківського Миколу з Оксаною розшукує родину, Маківська Ольга, Штраубінг, укр. табір, блок 3/70. (1—2)

Боднара Тараса — родичі: Роман і Марія Боднар, Алдергаузен 45, Кр. Фрайінг, Баварія. (1—3)

Миколу Душку (нар. 18. XII. 1912), Регенсбург, адм. «Слово». (1—2)

Рубінгера Володимира (ур. 1917 р.) — батько Рубінгер Лев, Мюнхен, Укр. Установа Опіки, вул. Розенгайма а. (1—2)

П. Басараба Романа, п. Андрійович Ольгу — Павлівський Ярослав, Реген (Гільфскранкенгаус). (1—1)

Василя та Ганну Ушенку, Ніну та Бориса Боровкевич — Колесник Андрій, Регенсбург, адм. «Слово». (1—1)

Сина Миколу Костюка (нар. 1914) — Теодор Костюк, Байройт, Вернекерштр. УНРРА — Кранкенгаус. (1—2)

Хомин Теофіля і Дачкевич Михайла — Хомин Іван, Паасау, Седанштр. у Робахвін. (1—1)

Циганченка Анатолія (останньо Бременфурде) — мати. Нюрбергер Фюртеррейхунг, барак фабрики Л. Кольб. (1—2)

Знаєнка Миколу — Знаєнко Сергій, Штраубінг, Казерненштр. бл. 2, мешк. 53. (1—1)

Катерину А. Жеребнову (Луданова) — Луданов Андрій, Ландсгут, лагер Регірунгсбойде, мешк. 53. (1—2)

Знайомих: Крутуху Стефана, Шкута Андрія, Черкугу Павла, Сенчуру Іллію — Ковалів Сергій, Бамберг, Цінсінверт 15. (1—1)

Дмитра Петиляк — Михайла Кухарський, Ашаффенбург, ДП, Камп Лагардеказерне. (1—1)

Сестру Марію Давидовську, Ягінчука Юліана і родину Сакалюків — Ярослав Давидовський, Ашаффенбург, ДП, Камп, Лагардеказерне. (1—1)

Сестру Марину Демедюк — Катерина Романська, Ашаффенбург, ДП, Камп, Лагардеказерне. (1—2)

Шапавал Пилип — синів: Миколу (1913 р.) і Михайла (1921 р.) Фільсбург, Грісгойзер. (1—1)

Стетневич Іларій — сина Ярослава (1926) Фільсбург, Грісгойзер. (1—2)

Іван Бондар Бондарівський — Віру Володимирівну Порохівникову, Фільсбург, Грісгойзер. (1—1)

Анелла Верло, Болехів — Г. Парашюк, Мюнхен, Фрайман, СС-казерне, блок С IV-ий поверх. (1-1)

Слонський Василь — рідних і знайомих, Мюнхен, Фрайман, СС-казерне, блок В. III. 29. (1—1)

Стетневич Микола і Парана — Марію Родеську, Марію Бойко і знайомих, Фільсбург, Грісгойзер. (1—1)

Дружину Віру і дітей: Івана, Ніну і Валючерсько Федір, Мюнхен, Фрайман, СС-казерне, бл. В, кім. 11. (1—1)

Хто знає про місце перебування його брата Шевченка Івана, останньо Обер — Рамштадт, Гессен, Штадтсбахлагер, хай подасть на адресу: Шевченко Федот, село Фімбах, Крайс Розенгайм. (1—3)

Сестру Лисавету Ксьондзик, Мотшкун Марію і Степанського Володимира — Ксьондзик Володимир, Мюнхен, Фрайман, СС-казерне, блок В III. 4. (1—1)

Дочку Ірину і Ганю Гльоз — Володимир Гльоз, Мюнхен, Фрайман, СС-казерне, блок В. III. 21. (1-1)

Швагря Махтея Семенюка — Семенюк Михайло, Мюнхен, Фрайман, СС-казерне, блок В III. 21. (1-1)

Сина Володимира — Осачук Михайло, Авсбург, Зоммеказерне, блок I/110. (1—4)

Брата Степана — Петро Ткачук, Авсбург, Зоммеказерне, бл. I/110. (1—4)

Знайомих — Волощук Мирон, Ансбург, Зоммеказерне, блок I/100. (1—1)

Сина Івана і дочку Олександру — Тетяна Нарасенко, Авсбург, Зоммеказерне, блок В 5/2. (1—1)

Сина Івана Тарана — Уляна Давиденко, Мюнхен, СС-казерне, бл. В 5/13. (1—1)

Дочку і зятя Недельницьких Катерину і Володимира — Єременко Ірина Петрівна, Мюнхен, СС-казерне, бл. В. III/23. (1—4)

Сина Бондаренко Аркадія (1924 р.) — Бондаренко Семен, Мюнхен, Фрайман, СС-казерне, бл. В мешк. 11. (1—1)

Парахняк — Мирон Тачук і Талей Довалеса, Мюнхен, Фрайман, СС-казерне, бл. С 4. (1—1)

В'юна Якова — В'юна Галіна, Мюнхен, Дахауерштрассе, 9/П. (1—5)

Євгена Костур, Романа і Стефана Гльків — Костур Мирослав, Авсбург, Зоммеказерне, бл. 1/61. (1—1)

Тусю Сербін і Осипа Юсків — Парахняк, Мюнхен, Фрайман, СС-казерне, бл. С кім. 4. (1—2)

Хто знає де перебуває Іван Сусь з Чортківщини, подайте вістку, Семен Сусь, Фільсбург, лагер Грісгаузер. (1—2)

Хруцьку Неонілю і Підковича Антона — Євгенія Охоцька, адм. «Слово».

Маргацьку Матрону — Юхим Маргацький, Мюнхен, Шкірняний завод, буд. № 5.

Петро Філісан — брата Володимира і сестру Марію, Регенсбург, Вальдферштр. 27. (1—1)

Анна Демон — Настю Демон і Юстину Копій, Регенсбург, Вальдферштр. 27. (1—1)

Катерина Куз'як — батька Івана Куз'як, Регенсбург, Егерфельдт 4. (1—2)

Рудка Івана і Василя — Бруничка Анастасія, Регенсбург, оселя, бл. 5/131. (1—1)

Федчину Петра — Софія Комаровська, Регенсбург, оселя, блок 5/131. (1—1)

Брата Гліба, пошукує Микола Старовійт, Інгольштадт, Українці Камп В, УНРРА.

Сина Ярослава — Випарчик Микола, Оттенріх № 7, пост Вальгюрн, крайс Фогенштраус. (1—2)

Клименко Славну, Андрієвську Люсю — Клименко Андрій, Фюссен, Укр. табір. (1—2)

Красновського Володимира — сестра Ольга, Фюссен, Укр. табір. (1—2)

Ганну Березу — Марко Береза, Регенсбург, адм. «Слово». (1—3)

Генусь, відіався! — Муєська, Ансбах, Ендерсштр. 23. (1—1)

Євгена Луціва — мама В. Луців, Ансбах, Ендерсштр. 23. (1—1)

Братів Михайла і Петра — Семютюк Осип, Інгольштадт, Укр. табір. (1—2)

Батька Гаврилона Мирона, брата Гаврилюка Йовиша — Гаврилюк Віктор, ДП Камп, Фюссен, Укр. Комітет, Реальгімназіум. (1—1)

Юрія Ростислава Голуб — батьки, адм. «Слово». (1—2)

Гайдуну Бронислава, Льва Казієвичча — М. Ожга, Фюссен, табір 5/55. (1—1)

Сеницю Павла, Чернявську Олю, Ольшевську Рену, Когут Іванку — Сениця Михайло, Ашаффенбург, лагер УНРРА № 5, Лагарде. (1-2)

Швагря Федора Шварок і Кирила Бабій — Петро Шварок, Ашаффенбург, табір, Лагардеказерне. (1—2)

Боровського Михайла — інж. Боровський Михайло, Регенсбург, адм. «Слово». (1—3)

Миколу Онщиченка — Ніна Крат, Авсбург, Зоммеказерне, блок II, мешкання 77. (1—2)

Брата Володимира та його сина Євгена Зарипських — брат Антін Зарипський, Авсбург, Зоммеказерне, бл. 2/77. (1—2)

Яцьковського Ярослава — брат Богдан, Мюнхен, Крайбургерштрассе 20. (1—5)

Сина Соболева Олександра, Могулевича Бронислава, Колошевського Вікентія — Соболева Елена, Ашаффенбург, лагер I, блок 2, мешкання В. (1—1)

Енджевську Тамару, яка останньо була в Кашт бай Потсдам, Ашаффенбург, лагер I, блок 2, мешкання 12. (1—1)

Маркова Адольфа і Стефу, Майстра Фридриха та знайомих з Варшави — Лисенко Федір, Пасау, Паркштрассе 14, шток III. (1—2)

Сина Захарова Івана, що був в кої центральнім таборі в Гусен, пост. ст. Георген, Обердонау, відомість про нього подати на адресу: Захарів Михайло, Лабер 14 6/Регенсбург. (1—2)

Івана Романа Сілецького, останньо Пасау-Всбаден — Стефанія Сілецька, Ашаффенбург, лагер УНРРА Лягарде. (1—2)

Мігалья Ностя, Володимира, Богдана, Тараса, Бориса, Харак Ярославу — Мігаль Григорій, Регенсбург, адм. «Слово». (1—2)

Братів Антона і Мирослава Дубасів — Степан Дубас, Плятінг, Грабенгассе 295 бай Поп. (1—5)

Калініченка Василя, Дядика Григорія — родич Калініченко Анатолій, Ландсгут, лагер в школі св. Миколая. (1—1)

Жінку Наталію Остапенко, тести Бельчева Николая — Остапенко Василь, Ландсгут, УНРРА МР 2, Регірунгсбойде, Регірунгсгайм. (1—3)

Проф. Осипа Залеського — жінка Гертруда Залеська, Фюссен, Алден ДП, Камп, бл. VI, мешк. 53. (1-3)

Дружину Клавдію П. Сахненко — Трохим Сахненко, адм. «Слово». (1—5)

Мирона Ярослевича, Др. Маріяна Яросевича, Івану і о. Теофіля Калінічів — др. Орест Яросевич, Гановер, Якобінштрассе 1а, Брітїне беззацунгоне. (1—2)

Сестру Фенік Ніну — Ревенко Оксана, Кітлінген, Фасфабрік. (1—7)

Рідних і знайомих — Іванюк Корнелі, Регенсбург, Пфауенгассе 6/3, Лаймрль. (1—3)

Юзю Ганно Г. і Орест К. де ви є. Подайте вістку — Стефчик, Гослар, Ан ден Кастаніен № 4. (1—2)

П. др. М. Мидловського і всіх знайомих — Козловський Стефан, Фільсек, зідлагер П/3 Кр. Амберг. (1-3)

Друзів із Нової Вільші, Ковель — Юрчилюк Микита, Укр. табір Інгольштадт. (1—1)

Брата Логосіяна Володимира і Ганчара Дмитра — Логосіяк Ярослав, Укр. табір, Інгольштадт. (1-2)

Сина Норика Романа, брата Колоневича, Осипа — Норик Елена, Біберах (Рісе). (1—3)

Дочку Галіну Голубінцеву, сестру Сердюк — Куца Евдокія — Голубінцева Ліна, Біберах (Рісе) (1-2)

Річку Тіну — Богданів Микола, Регенсбург, адм. «Слово». (1—3)

Сина Смоліна Федора (1928 р.) — Смолік Микола, Інгольштадт, Укр. табір. (1—1)

Сина Горového Сашка (1928) — Горова Олена, Інгольштадт, Укр. табір. (1—1)

Брата Степана і Павла Лемегу — Лемета Дмитро, Мюнхен, СС-казерне, бл. В III/29. (1—2)

Маноєва Володніа, Миколу, Комчука Дануху, Білана Федя, Даця із Бигданешь — Богдан Робах, Пасау, Седанштр. 65. (1—4)

Сина Петра Миц (1913), зятя Миколу Мандика (1909) із Никополя батько Миц Михайло, Міттертайх, лагер, барак 2. мешк. 9. (1—1)

Жену Христю і сестру Марію Халіану Іванівну з Білоцерківки — Халіява Григорій, Міттертайх, Гласфабрікштрассе 20/П. (1—1)

Шемрай Трохима, Соклету, Олександр, Гріцька, Надію — Шамрай Іван, Міттертайх, Рістунглігер II/a, бар. 2. ? м. 22. (1—1)

Сина Юрія — Борне Стрикоський, Швайнфурт, Гінденбургказерне. (1—4)

Рабія Ярослава, Левкового Стефана, Василя, знайомих — Рабій Євстахій, Карлштадт, Кофрїтгассе 445 (1—6)

Чоловіна Павла Самсона та синів: Василя і Олександра з Мостів Великих — Жовква, Катерина Самеон, Регенсбург, Гангоферадлонг, бл. 5. (1—1)

Струка Михайла — Струк Роман, Ноймаркт, УНРРА 56, табір. (1-1)

Сина Богдана — Граб Михайло, Ноймаркт, Опф. Банери Дурхгангльєр, барак 7. (1—1)

Романчуна Бориса, що перебував у Регенсбурзі — Ковальчук Юрій, Авсбург, Зоммерказерне, бл. 1/98. (1—1)

Ірену Жолубак, останньо з матерею і сестрою в Берліні — бувша Жолубак темер Бойко Христина, Вальсрудо бай Гановер, Бульгаберштр. бай Цанарут, Бойко. (1-1)

Ірену Жолубак, останньо з матерею в Берліні — мама Катерина Жолубак. Відомість подати на адресу: Хтій Семен, Авсбург, Гаупштеттен, Флакштр. 16. (1—1)

Ірену і Анатолію Дуцьків — Дуцько Марія, Авсбург, Зоммеказерне. (1—2)

УВАГА!
Наступне число «Слова» вийде 26. січня з недільною датою.

22 січня 1946 р., у вівторок, у першу річницю смерті
бл. п. **НАДІЇ ІВАНИЦЬКОЇ**, що упокоїлася у Відні, відбудеться в Українській Православній Церкві (Емерамп., Евангеліше Кірхе) після літургії **ПАНАХИДА**.
Чоловік.

20 січня 1946 р. о 15-й годі в Нойгавс-Сааль, Регенсбург, відбудеться концерт славіанського мішаного хору під диригуванням п. Евтушенко Бориса. Квітки біля входу до залі в день концерту.

Василеві Гринівому!
в день Твоїх іменин, бажає щастя, здоров'я та сповнення мрій.
брат **Теодор Гринів**.

УВАГА!
3 технічних причин усі дружи Спілки «Українське Мистецтво» виходять без кількох українських літер.

УВАГА!
Подано розіску оголошень, що вміщуються в українському тиждевику «Слово».

1. Для установ, підприємств, учбових та інших закладів:

800 Р/М	сторінка
400 Р/М	1/2 сторінки
200 Р/М	1/4 сторінки
100 Р/М	1/8 сторінки
50 Р/М	1/16 сторінки

2. Оголошення про розшуки з розрахунку 50 пфенігів за слово за один раз вміщення в газеті

Адміністрація.